

İsra

– M.Kemal · 17 Ekim 2010

Ve aşk, acıyla kardeştir İsra...
Bir gün;
Hüzünlerin,yorgun bir akşam gibi
Gelip konuştuğunda gözlerinin kıyısına
Aynalara sakın bu iç savaşta kazandığın acıların gözleriyle bakma.
Ve söyle içindeki o yağmur gözlü kıza
Hayallerinin avucuna bıraktığı yarınlardan
Sancılı bir tebessüm toplayacak kadar büyüdüğü zaman
Hakikati anlamak
Ve kabullenmek arasındaki isyanlarının ortasında
Mütevekkil bir dua gibi durup
Sımsıkı sarılsın içindeki umuda. Beni anlamasada olur
Çoktan alıştım kaderimle yargılanmaya
Ve bir insan
Kendi içinde ki zindanlarda mahkumsa eğer yalnızlığa
O' na ulaşmak için muhalde yol arama.
Sen sadece..
Yakalandığın her yağmurda beni hatırla
Saçların akşam tadında kızıl
Gözlerin hüznün renginde lâlde olsa her gün batımında
Kalbimi sana ait bir sır gibi taşıdığımı unutma.
Yağmurlarda benim gibi damla damla dokunduğunda sana
Saçların ıslanıp da sarılığında boynuna beni hatırla.
Ellerin ellerim olsun ,yüzüne dokun
Serin bir ateş gibi hisset aşkı dudaklarında
Anlama hangi sabahtan geldiğimi
Ağlama ,susma ,konuşma
Sorma hangi akşam öleceğimi
Unuttum gözlerinde .... aşkın menzili neresidir
Ve sevmek... sevmek hangi günahın bedelidir.

İsra ..

Söyle içinde ki o yağmur gözlü kıza
Sokaklarımda yürümesin
Avucumda geceler uyuyor..toprağıma düşmesin ,üşümesin..

Olur ya , gidersem bir gün Sesimi kalbinden dinlesin,kalbimden dinlesin Üzülmesin..üzmesin. Mustafa Kemal Serhatlı 2010